№ 1(15) 2023
НАУКА і ТЕХНІКА СЬОГОДНІ
серії: право, економіка, педагогіка, техніка, фізико-математичні науки

УДК: 377.8

https://doi.org/10.52058/2786-6025-2023-1(15)-151-160

Ільченко Сергій Сергійович кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань, https://orcid.org/0000-0001-6212-0217

Поліщук Наталія Миколаївна викладач кафедри медико-біологічних основ фізичної культури, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань, https://orcid.org/0000-0003-3677-1248

ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ПІД ЧАС ЗАНЯТЬ ЛИЖНИМ СПОРТОМ

Анотація. У статті досліджується проблематика формування студентської фізичної культури в Україні крізь призму занять лижним спортом як інваріацією зимової фізичної активності.

Розглянуто концепції спортивного вдосконалення молоді; фізичного оздоровлення молоді; культурно-оздоровчого вдосконалення молоді в умовах соціально-трансформаційних перетворень; продукування занять лижним спортом як елементу покращення фізичної витривалості; т. зв. «культурної генерації» студентства; культурного розвитку студентства в умовах роботи ЗВО (закладів вищої освіти); педагогічного виховання студентства в умовах роботи ЗВО; гірськолижної активності як універсального підвиду рекреації тощо.

Надано авторське пояснення терміну «здоров'язбережувальна компетенція студентської молоді» та розглянуто складники останньої. Визначено аспекти імлементації т. зв. «рекреаційно-оздоровчої програми» молоді як чинника стимуляції занять лижним спортом. Досліджено роль освітніх, соціально-економічних, побутово-соціальних, сімейно-приватних обставин зростання молоді та їх вплив на т. зв. «ранжування молоді» (за вищенаведеними критеріями), а також — фізичний розвиток останньої.

Розроблено авторські пропозиції щодо пропагування фізичної культури в Україні на рівні родини та закладів освіти (включно зі ЗВО). Означено стратегічну важливість зимових видів спорту (як-от, лижний спорт) для становлення «фізично-культурної свідомості» молодого населення України, що, в силу вікових, інформаційно-базисних та прогресивних обставин становлення, є та залишиться рушієм (двигуном) культурно-державницького розвитку України.

Ключові слова : здоров'язбережувальна компетенція студенства, лижний спорт, фізично-культурна свідомість, молодіжна політика, пропагування фізичного здоров'я.

Ilchenko Sergiy Sergiyovich Candidate of sciences in physical education and sports, associate professor, Uman State Pedagogical University named after Pavel Tychyna, Uman, https://orcid.org/0000-0001-6212-0217

Polishchuk Natalia Mykolayivna Lecturer at the Department of Medical and Biological Foundations of Physical Culture, Uman State Pedagogical University named after Pavel Tychyna, Uman, https://orcid.org/0000-0003-3677-1248

FORMATION OF HEALTH CARE COMPETENCE OF YOUTH STUDENTS DURING SKIING

Abstract. The article examines the problems of forming student physical culture in Ukraine through the prism of skiing as an invariant of winter physical activity.

Concepts of sports improvement of youth are considered; physical improvement of youth; cultural and health improvement of youth in conditions of social and transformational transformations; production of skiing classes as an element of improving physical endurance; the so-called "cultural generation" of students; cultural development of students in the working conditions of higher education institutions (institutions of higher education); pedagogical education of students in the working conditions of higher education institutions; skiing activity as a universal subspecies of recreation, etc.

The author's explanation of the term "health-preserving competence of student youth" is provided and the components of the latter are considered. Aspects of the implementation of the so-called "recreational and health program" for young people as a factor in stimulating skiing. The role of educational, socio-economic, household-social, family-private circumstances of youth growth and their influence on the so-called "ranking of youth" (according to the above criteria), as well as physical development of the latter.

The author's proposals for the promotion of physical culture in Ukraine at the level of the family and educational institutions (including vocational schools) have been developed. The strategic importance of winter sports (such as skiing) for the formation of the "physical and cultural consciousness" of the young population of Ukraine, which, due to the age, information-based and progressive circumstances of formation, is and will remain the driver (motor) of the cultural-state development of Ukraine.

Keywords: health-preserving competence of students, skiing, physical and cultural awareness, youth policy, promotion of physical health.

Постановка проблеми. Питання формування студентської свідомості, а особливо — фізично-культурної свідомості студентства як прогресивно-перспективної ланки етносу має в Україні проблематичне позиціювання. По-перше, ст. 19 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» № 3808-XII від 24.12.1993 р. (ред. від 27.10.2022 р.) лише декларативно визначає певні завдання спортивного розвитку, серед яких : слідування державно-політичним та культурно-фізкультурним розвитковим напрямам, встановленим на державно-управлінському та інституційно-правовому рівнях. По-друге, питання імплементації даних положень відповідальними органами — як-от ЗВО (заклади вищої освіти) має ефективно-предметну проблематику. По-третє, фізичну культуру неповноцінно означено освітнім складником у Законі України «Про освіту» № 2145-VIII від 05.09.2017 р. (ред. від 01.01.2023 р.) та Законі України «Про вищу освіту» № 1556-VII від 01.07.2014 р. (ред. від 30.12.2022 р.), внаслідок чого виникає прецедент дерегульованого пристосування її субелементів (як-от лижний спорт) у національно-правове культурно-спортивне та культурно-оздоровче поле. У підсумку, молодь — як генератор ідей та суб'єкт розвиткового спрямування держави Україна, не отримує окресленого карт-бланшу на особистісно-фізичне вдосконалення. Це стосується, в тому числі, і занять лижним спортом — про специфіку здоров'язбережувальної компетенції студентства в умовах інституційно-законодавчої, безпекової, ідеологічної та соціокультурної проблематики в Україні поговоримо далі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вітчизняна науково-теоретична доктрина фізичного виховання та спорту великою мірою володіє дослідницькими активами на тему формування концепції збереження здоров'я молоддю України : так, виділяємо праці О. Оксютенка (щодо здоров'я молоді як генератора позитивно-перспективних трансформацій); Д. Бермудеса (щодо інституційно-теоретичних обставин формування культури здоров'я студентства); О. Міхеєнка, Н. Кукси, М. Лянного (щодо специфіки імплементації наративів молодіжно-фізичного виховання на базі ЗВО); С. Баштан та Т. Шапкіної (відносно теоретико-педагогічних способів впровадження терміну «культура студентського здоров'я» як освітньо-державницької константи); Г. Карпенко (до питання соціокультурного та соціально-трансформаційного розуміння терміну «культура молодіжного здоров'я»).

Водночас, питання галузевого (лижно-спортивного) розуміння феномену фізичної культури та, як наслідок, фізичного виховання молоді України відповідно концепції просування лижного спорту вітчизняна наукова теорія дослідила лише побічно. Пропонуємо виділити напрацювання А. Казмірчука (теоретико-методологічне розуміння лижних та зимових видів спорту крізь призму фізичного вдосконалення молоді); І. Замятіної (лижна

підготовка як фактор впливу на фізично-розвиткові індикатори підлітка — частково дотична, але концептуально важлива для розуміння фізично-культурної конотації «зимово-лижної активності» стаття) тощо.

На основі вищенаведених наукових активів автором даної статті буде сформовано авторсько-індивідуальні, безсторонньо-фактологічні погляди на проблематику «фізично-оздоровочої свідомості» молоді в Україні (включно із заняттями лижно-зимовими видами спорту) та надано перспективно-гіпотетичні, застосовні науково-педагогічні інтенції щодо її (проблематики) поступового вирішення.

Мета статті — дослідити концептуальні обставини формування здоров'язбережувальної компетенції студентства під час занять лижним спортом в Україні (на теоретико-методологічному, правовому та науково-педагогічному рівнях апропріації).

Виклад основного матеріалу. Студентство (молодь) є засадничим та масштабним двигуном соціально-освітнього, соціально-економічного та соціально-політичного розвитку держави. Україна, як держава на стадії розвитку, визначає молодь константою соціокультурних трансформацій (так, у п. 5 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про вищу освіту» № 1556-VII від 01.07.2014 р. (ред. від 30.12.2022 р.) [1] освітній процес у ЗВО визначено як практично-прикладний та професійно-компетентнісний алгоритм засвоєння предметних навичок та умінь. Доцільно припустити, що під такими «навичками та уміннями» законодавець, зокрема, розуміє не лише наукові, але й фізико-потенційні можливості окремого індивіда як здорово-зразкового представника української культурної спільноти.

За таких умов, саме молодь в Україні є соціальним феноменом розвиткової дійсності. Окрім генерації позитивних перепрофілювань у політико-соціальних сферах життєдіяльності держави, молодь (студентство) отримує для персонально-базисного розвитку комплекс освітньо-педагогічних та фізично-культурних когенерацій. Як слушно зазначає О. Оксютенко [2], здоров'я (емоційне, психічне, психологічне та, зокрема, фізичне) молоді є індикацією державотворчої цивілізованості та соціально-економічної суспільної сталості. За даними ООН, критерій здоров'я населення — ключовий щодо сатисфакції певної етнічної групи у її розвитковій та фактичній проєкціях. Відтак, пропагувати здоровий, фізично активний спосіб життя доцільно через світоглядно-культурні та духовні імперативи : наприклад, виховання (в т.ч., фізичне), як форматор поведінкових та життєво-стильових критеріїв соціального експансіювання особистості, прямо впливає на можливості людського організму до видозміни та його (організму) здатності до акцептування здорового способу життя.

Подібні підходи, водночас, потребують апропріативно-концепутальних позицій державотворення. Єдиним відносно галузевим нормативно-правовим

актом координаційно-спрямувальної юрисдикції щодо фізичного здоров'я молоді в Україні є Концепція Державної цільової соціальної програми «Молодь України» на 2021-2025 р., схвалена Розпорядженням КМУ № 1669-р від 23.12.2020 р. (ред. від 30.12.2022 р.) [3]. Документом визначено індивідуально-реалізаційні, суспільно-державні, персонально-свідомісні ідеали фізично-спортивного та спортивно-культурного становлення молодіжної ланки суспільства України як рушія соціально-державницького прогресу. Відмічається, що активне, нормоване та послідовне фізичне виховання молоді (в т.ч., студентства) — інструментарій формування самостійності, життєстійкості, активного патріотизму та суспільної грмадянськості. Таким чином, законодавець слушно ототожнює фізичну, духовну та поліиико-суспільну свідомість, частково відсилаючи до класичної латинської сентенції «в здоровому тілі — здоровий дух» (лат. — «mens sana in corpore sano»), що де-факто встановлює причинно-наслідкову кореляцію між спортивною та душевно-психологічною стабільністю персоналії.

Утім, позитивні юридико-законодавчі наративи Розпорядження КМУ № 1669-р від 23.12.2020 р. (ред. від 30.12.2022 р.) нівелюються неможливістю її (Концепції) пристосування до цивілізаційно-розвиткових та соціально-суспільних реалій сьогодення. Зокрема, документом не визначено роль Міністерства освіти і науки України (МОН) як реінтегратора процесів соціалізації, громадянсько-політичної інтеграції та фізично-розвиткової акцептуалізації молодіжної етнічної ланки України.

Потрібно зауважити, що процес інтеграції соціально-фізичного молодіжного благоденства в Україні має не лише інституційно-законодавчу, але й викладацьку проблематику генерації. Конкретизуючи питання педагогічного спрямування фізичної свідомості здобувачів освіти у ЗВО, С. Баштан та Т. Шапкіна [4] зазначили, що психолого-фізична стагнація розвитку студентства має власне сімейну та освітню форми концептуалізації. Таким чином, авторки поставили знак рівності між соціально-ментальним та суспільно-соціальним підвидом насадження т. зв. «фізичної свідомості». Аналіз динаміки «студентського акцептування» фізичної культури як конструкту подальшої (лонгаційної) персонально-індивідуальної успішності, згідно матеріалів дослідження, доцільно розглядати крізь призму обсяговості, конклюзивності та інтенсифікованості матеріально-досвідного забезпечення (уміння, знання, навички) студентства вітчизняною системою освіти і науки.

Враховуючи вищезазначені закономірності освітологічно-фізичного дискурсу, формування культури здоров'я у якості феноменологічно-державницького прецеденту набуває персоніфіковано-предметної актуальності.

У контексті даної проєктивної апропріації пропонуємо звернути увагу на результати аналітичного дослідження О. Міхеєнка, Н. Кукси та М. Лянного [5], де авторами акцентовано увагу на проблематиці формування культурно-

оздоровчої студентської свідомості в умовах роботи ЗВО (закладів вищої освіти). Відповідно до ст. 5 Закону України «Про вищу освіту» № 1556-VII від 01.07.2014 р. (ред. від 01.01.2023 р.), вища освіта є рівневим алгоритмом, що складається із початкового, бакалаврського, магістерського та третього (творчого, аспірантського) конгломератів здобуття знань. Окрім того, ст. 28 Закону України «Про вищу освіту» № 1556-VII передбачає обов'язок закладу освіти незалежно від його рівня забезпечувати належний прецедент «фізичного та спортивного виховання» здобувачів освіти. Означені законодавчі конклюзії логічно продовжено авторськими складниками т. зв. «теорії здоров'язбереження», серед яких : пропагування здорового способу життя; релятивізація та систематизована кореляція освітньо-наукового середовища у ЗВО та фізично-здорового благоденства здобувачів освіти; роль фітнес-фізичної активності у формуванні безсторонньо-об'єктивної суспільно-соціальної свідомості; роль способу життєдіяльності та режимного забезпечення щоденного розпорядку в процесах особистісно-персонального розвитку студента (здобувача освіти, підлітка) тощо.

Таким чином, отримуємо подвійний теоретичний базис фізико-культурного забезпечення в Україні : по-перше, послідовні нормативно-правові положення (зокрема, Закону України «Про вищу освіту» № 1556-VII у контексті визначення фізичної культури субосвітнім партикуляром) та педагогічно-виховні позиції (щодо безпосередньої інкорпорації означених законодавчих закономірностей у поле вітчизняної вищої освіти).

Говорячи про регулятивно-нормативні профілювання вітчизняного студентсько-молодіжного руху, доцільно також згадати Закон України «Про фізичну культуру і спорт» № 3808-XII від 24.12.1993 р. (ред. від 27.10.2022 р.) [6]. На особисте переконання автора даної статті, його положення є морально-термінологічно застарілими, адже переважна більшість його законодавчих апропріацій (наприклад, ст. 9 — спортивний клуб як суб'єкт культурно-спортивної сфери за персонально-соціальними інтересами; ст. 19 — фізкультурно-спортивні товариства як організаційна форма фізично активних соціальних груп за інтересами) наразі в Україні фактично не застосовується. Заслуговують на увагу положення ст. 14 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» № 3808-XII від 24.12.1993 р. (ред. від 27.10.2022 р.), якими передбачено функціонування «центрів студентського спорту ЗВО». Відповідно до ч. 1 ст. 14 даного Закону, до компетенції ЗВО віднесено синхронізацію предметно-навчальних (власне освітніх) та фізично-культурних опціональних можливостей досягнення персоніфіковано-персонального розвитку для здобувача вищої освіти. Даний концепт, окрім того, передбачає постійну координацію від центрального органу виконавчої влади, що спрямовує роботу ЗВО (Міністерство освіти і науки України — МОН) та центрального органу виконавчої влади, що координує роботу

фізично-культурного та культурно-спортивного секторів вітчизняного урядово-управлінського апарату (ст. 6 Закону України «Про фізичну культуру і спорт», Міністерство молоді та спорту України — Мінмолодьспорт).

Відповідно до вищезгаданої ст. 6 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» № 3808-XII від 24.12.1993 р. (ред. від 27.10.2022 р.), компетенція Міністерства молоді та спорту України переважно концентрується на вирішенні інвестиційно-монопольних, регуляторно-політичних проблем спортивно-виховної координації населення. Водночас, серед компетенції Мінмолодьспорту не означено пропагування фізико-персональної розвиткової складової молодого покоління, студентського активу та т. зв. «прогресивного-соціального кластеру соціуму». За таких умов, процес імплементації деяких галузево-спортивних положень (в тому числі, формування компетенції здоров'язбереження під час занять лижним спортом) в соціально-етнічне угрупування сучасної України ускладнюється. Нижче розберемо особливості формування лижно-спортивної свідомості молодіжно-студентського кола осіб у вітчизняних ЗВО та проблематику її (свідомості) пристосування в умовах соціально-освітньої реінтеграції України відповідно зобов'язань щодо виконання положень Глави 23 (Освіта, навчання та молодь) Розділу V (Економічне та галузеве співробітництво) Угоди про асоціацію з ЄС від 21.03.2014 р. (ред. від 30.11.2015 р.).

Першочергово відзначимо, що лижний спорт, та, як наслідок, лижне виховання має предметно-педагогічний вимір концептуалізації. В процесі опанування т. зв. «лижної справи» відбувається засвоєння знань, вмінь та навичок пересування, технічно-тренувальних закономірностей та гігієнічно-спортивних просперизацій. Крім цього, лижний спорт як активний відпочинок сприяє покращенню мозкової активності. В умовах розповсюдженості та відносної простоти опанування, лижний спорт — перший «тренувальний» вибір для спортсменів інших професій (у аспектах підтримання фізичної форми / підготовки) та той же «перший вибір» серед фізично-культурних апропріацій у вітчизняних освітньо-наукових закладах (ЗВО). При цьому, як зазначає А. Казмірук [7], актуалізації для досягнення генерального результату внаслідок лижно-спортивної активності набуває не лише «процес пересування на лижах в умовах ситуативних змагань», але й «лижна підготовка» як теоретико-методологічний стигмат соціально-студентської та педагого-студентської взаємодії. Автором знову-таки відзначається дуальний (навчально-фізичний) характер будь-якої (в т.ч., лижної активності) для соціально-розвиткового цензування молодого населення України.

Сегментарно похідної апропріацією щодо місця, ролі та значення лижного спорту в побудові студентсько-молодіжної свідомості в Україні відзначається аналітичний матеріал І. Замятіної [8]. Авторка вважає, що лижна підготовка позитивно впливає не лише на фізичний, але й на психологічно-

розумовий аспекти розвитку особи. Наукиня висловлює переконання, що дивідендами від фізично-лижної підготовки варто визначати «планово-поступовий, видимий фізичний розвиток», а також «формування ситуативно-командної, соціально відповідальної свідомості», що підлягає не лише спортивній, але й побутовій практично-прикладній аплікації.

Означені ідеологічні підходи щодо лижно-спортивного, і загалом — спортивно-фізичного, соціально-молодіжного виховання доцільно пристосувати до курсу України на Євроінтеграцію (зокрема — у сферах освіти і науки, фізично-молодіжного виховання) крізь призму дослідження генеральної співмірності деяких концептів Угоди про асоціацію з ЄС від 21.03.2014 р [9]. Так, Розділом V Глави 23 Угоди встановлено певні формуляри освітньо-навчально та навчально-молодіжної співпраці України та ЄС (Освіта, навчання та молодь). Звертаємо увагу на ст. 431 Угоди, де наголошено на реформаторсько-модернізаційних інтенціях України щодо власної вищо-освітньої системи та підвищення інтегративно-концептуальної можливостей для соціалізації студентства. Також звертаємо увагу на ст. 434 Угоди, якою передбачено стимулювання проведення владно-урядовим апаратом України всесферної молодіжно-інтегративної, дружньо-співробітницької та молодіжно орієнтованої політики.

За логічним баченням, фізично-спортивний, молодіжно-спортивний розвиток (в т.ч., лижно-спортивний) в Україні повинен ґрунтуватися на безпосередньому врахуванні вищеозначених положень Розділу V Глави 23 (ст. 431, ст. 434) Угоди про асоціацію з ЄС від 21.03.2014 р. із одночасним усвідомлення соціальної важливості всесферного студентсько-молодіжного виховання, заохочення та стимулювання. Як було відзначено раніше, саме спортивно-фізична активність є продуктом активності суспільно-соціальної, що в умовах вітчизняних державотворчих трансформацій набуває пролонговано-перспективної актуальності (згідно концепції «молодь — рушій позитивних видозмін»).

Висновки. Аналіз закономірностей формування здоров'язбережувальної компетенції студентства під час генералізованих фізично-активних ітерацій та, зокрема, занять лижним спортом в Україні дозволив дійти наступних умовиводів.

По-перше, проблемна інтеграція соціально-розвиткової складової молодіжної політики в Україні має першочергово інституційний підтекст генерації. Міністерство освіти і науки України (МОН) як орган освітньої юрисдикції відповідно до Закону України «Про освіту» та Закону України «Про вищу освіту», та Міністерство молоді та спорту України (Мінмолодьспорт) як орган предметно-практичної фізично-розвиткової юрисдикції відповідно до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» не наділені вмотивованим обсягом повноважень щодо безпосереднього

стимулювання студентства до соціально-фізичної та фізично-суспільної активностей. Як наслідок, ЗВО отримують певну регуляторно-освітню автономію у сфері фізичного виховання, а даний процес, як правило, набуває ознак фізико-розвиткової стагнації студентського кластеру (здобувачів освіти).

По-друге, галузеве законодавче регулювання фізично-культурного та, як наслідок, соціально-спортивного середовища в Україні є колізійно-застарілим та здійснюється Законом України «Про фізичну культуру і спорт» № 3808-XII від 24.12.1993 р. (ред. від 27.10.2022 р.). Хоча ч. 1 ст. 14 даного Закону презюмовано «освітньо-фізичну» компетенцію ЗВО (навчально-наукове та фізично-культурне спрямування), нормативно-правовий акт не встановлює предметно-практичних механізмів реалізації даного підходу.

По-третє, лижний спорт як складник фізично-культурного та соціально-активного молодіжного розвитку в Україні знаходиться на стадії концептуалізації. Позитивними елементами формування «лижно-спортивної свідомості», відповідно до наукових позицій та положень Угоди про асоціацію з ЄС від 21.03.2014 р. (ред. від 30.11.2015 р.), є сприяння генерації фізично-культурної підготовки, соціальної відповідальності та командно-психологічних наративів суспільної взаємодії.

Література:

1. Закон України «Про вищу освіту» № 1556-VII від 01.07.2014 р. (ред. від 30.12.2022 р.) . – Відомості Верховної Ради. — Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text

2. Оксютенко, О. Здоров'я молоді — запорука нашого майбутнього. — Медсестринство, 2015. — № 4. — с. 8-10.

3. Розпорядження КМУ № 1669-р від 23.12.2020 р. «Про схвалення Концепції Державної цільової соціальної програми «Молодь України» на 2021-2025 роки». — Відомості Верховної Ради. — Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1669-2020-%D1%80#Text

4.Баштан, С., Шапкіна, Т. Проблема формування культури здоров'я студентів у педагогічній теорії. — Освітологічний дискурс, 2019. — № 3-4 (26-27). — с. 61-72.

5. Міхеєнко, О., Кукса, Н., Лянной, М. Формування культури здоров'я студентської молоді в умовах вищого навчального закладу. — Освіта і наука, 2017. — № 12. — с. 42-52.

6. Закон України «Про фізичну культуру і спорт» № 3808-XII від 24.12.1993 р. (ред. від 27.10.2022 р.). — Відомості Верховної Ради. — Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text

7. Казмірук, А. Вступ до навчальної дисципліни ТІМОВС та СПВ. Теорія і методика обраного виду спорту та спортивно-педагогічне вдосконалення для студентів спеціальності 017 «Фізична культура і спорт». — ЛДУФК, Львів, 2018. — 12 с.

8. Замятіна, І. Вплив занять із лижної підготовки на фізичний стан підлітків. — Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві : збірник наукових праць, 2012. — № 3 (19). — с. 208-211.

9. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони № 984_011 від 21.03.2014 р. (ред. від 20.11.2015 р.) . — Відомості Верховної Ради. — Режим доступу : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text

References:

1. Law of Ukraine "On Higher Education" No. 1556-VII dated July 1, 2014 (edited December 30, 2022). — Information of the Verkhovna Rada. — Access mode: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text
2. Oksyutenko, O. Youth health is the key to our future. — Nursing, 2015. — No. 4. — p. 8-10.
3. Decree of the CMU No. 1669 dated December 23, 2020 "On approval of the Concept of the State targeted social program "Youth of Ukraine" for 2021-2025." — Information of the Verkhovna Rada. — Access mode: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1669-2020-%D1%80#Text
4. Bashtan, S., Shapkina, T. The problem of the formation of students' health culture in pedagogical theory. — Educational discourse, 2019. — No. 3-4 (26-27). -- with. 61-72.
5. Mikheyenko, O., Kuksa, N., Liannoi, M. Formation of the health culture of student youth in the conditions of a higher educational institution. — Education and science, 2017. — No. 12. — p. 42-52.
6. Law of Ukraine "On Physical Culture and Sports" No. 3808-XII dated 12.24.1993 (ed. dated 10.27.2022). — Information of the Verkhovna Rada. — Access mode: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text
7. Kazmiruk, A. Introduction to the educational discipline of TIMOVS and SPV. Theory and methodology of the chosen sport and sports-pedagogical improvement for students of specialty 017 "Physical culture and sport". — LDUFK, Lviv, 2018. — 12 p.
8. Zamyatina, I. The influence of ski training classes on the physical condition of teenagers. – Physical education, sport and health culture in modern society: collection of scientific works, 2012. – No. 3 (19). -- with. 208-211.
9. Association Agreement between Ukraine, on the one hand, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their member states, on the other hand, No. 984_011 dated 03/21/2014 (edited on 11/20/2015). — Information of the Verkhovna Rada. — Access mode: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text